

tina, Cuba, Irland og Storbritannien, mens Belgien og Guatemala har 45 timers og Polen og Sovjetunionen 46 timers arbejdsuge. I Vesttyskland er 2 000 000 metalarbejdere den 1. oktober i fjor gået over til 45 timers arbejdsuge.

Hertil kommer, at andre lande står over for en nedsættelse af arbejdsugen til under 48 timer. I Belgien er der således en aftale om overgang til 45 timer, og i Vesttyskland vil bygningsarbejderne fra 1. april i år gå over til en arbejdsuge på 45 timer.

Den kommunistiske gruppe foreslår derfor, at folketinget ratificerer konventionen af 1935 om 40 timers arbejdsuge.

Da en udvikling i retning af 40 timers arbejdsuge også er i gang i vort land, foreslår den kommunistiske gruppe, at folketinget i tilslutning til ratificeringen opfordrer regeringen til at lade arbejde og fremsætte et *lovforslag om lovfæstelse af en 44 timers arbejdsuge som overgang til 40 timers arbejdsuge*.

Ud over en række områder, hvor særlige arbejdsmæssige eller sundhedsfarlige forhold gør sig gældende og arbejdstiden derfor for længe er nedsat til mindre end 48 timer ugentlig, har også en række firmaer nedsat arbejdstiden til 45 eller 44, ja, endog til 40 timer ugentlig. Derfor er *tiden inde til en almindelig arbejdstidsnedsættelse*. Det er for at lette denne overgang, at den kommunistiske gruppe foreslår lovgivning på dette område. En sådan lovgivning vil tjene til at skabe ensartede betingelser for erhvervslivet ved denne overgang og samtidig bidrage til at lette forhandlingerne i den forestående overenskomstsituation.

Ved fremsættelsen udtalte *Alfred Jensen* (DK) sig som ordfører for forslagsstillerne i overensstemmelse hermed.

Ved 1. behandling gjorde *økonomi- og arbejdsministeren* i korthed rede for sin stilling til sagen. Han udtalte:

„Den konvention fra Den internationale Arbejdsorganisation i Genève, som her foreslås ratificeret, stammer fra 1935; den er altså 22 år gammel. Det er interessant, at til trods for at konventionen har opnået denne høje alder, er den indtil nu kun ratificeret af ét demokratisk land, nemlig New Zealand. Den har så sent som i 1956, altså i konventionens 21. år, opnået ratifikation af tre sovjetiske republikker. Denne ringe tilslutning med hensyn til ratifikation og det meget sene tidspunkt for ratificeringen for de tre sovjetrepublikkers vedkommende kan jo nok give anledning til eftertanke.

Her i landet gælder som hovedregel, at arbejdstidsspørgsmål afgøres ved kollektive overenskomster. 48 timers arbejdsugen gennemførtes som bekendt her i landet ved en overenskomst af 1919. Det seneste eksempel på arbejdstidsændringer ved overenskomst er vel *landbrugets arbejdstid*, der i fjor blev ændret i kraft af et mæglingsforslag af 20. april 1956, som blev vedtaget af begge parter. Undtagelsen fra denne hovedregel er ganske enkelte bestemmelser